

بررسی رابطه بین تغییرات فشار خون شریانی و مختصات موج پلتیسموگرام پالس اکسی مترا

دکتر محمد گلپرور^۱، دکتر حسین ندافنیا، دکتر محمود سقائی

چکیده مقاله

مقدمه
موج پلتیسموگرام پالس اکسی مترا یک اندازش کیفی برای تغییرات حجم خون در انگشت می‌باشد. تغییرات این موج در پاسخ به واژودیلاسیون به عنوان یک راهنمای برای تعیین عمق بیهوشی بررسی شده است (۱ و ۲). تغییرات فشار راه هوای باعث تغییرات سیکلی روی این موج می‌شود که مشابه تغییرات در فشار خون سیستولیک در یک سیکل کامل تنفس مکانیکی می‌باشد (۳ و ۴).

در طی تنفس مکانیکی بازگشت وریدی و afterload قلب راست به دلیل افزایش فشار داخل قفسه سینه کاهش می‌یابد، اما فشرده شده ریه باعث افزایش بازگشت وریدی و افزایش و برونو ده قلب چپ خواهد شد. بنابراین، در طی تنفس مکانیکی فشار خون در طی دم افزایش و طی بازدم کاهش می‌یابد. اخیراً موج پلتیسموگرام برای حدس تغییرات حجم در حالت normotensive بررسی شده است و نشان داده شده است که هیپوولمی نوروموتانسیو با اندازه‌گیری افزایش نسبی در جز Δ down (افزایش دامنه موج پالس اکسی مترا) از خط آپنه در طی تنفس مکانیکی ریه‌ها) (ضمیمه را ملاحظه فرمایید) موج پالس اکسی مترا مشخص می‌شود (۳).

قابل استفاده بودن این یافته از لحاظ کلینیکی به دلیل اینکه هیپوولمی همراه با درجات مختلفی از هیپوتانسیوں می‌باشد محدود می‌باشد. اثر هیپوتانسیون روی موج پلتیسموگرام دقیقاً مشخص نشده است (۴ و ۵). هیپوتانسیون به تنهایی ممکن است بدنیال علل دیگر یا همراه هیپوولمی (مثل علل قلبی یا فارماکولوژیک) باشد. بنابراین تعیین هیپوولمی در حضور هیپوتانسیون با دیدن موج پلتیسموگرام ممکن است مشکل باشد. برای بررسی اثرات هیپوتانسیون فارماکولوژیک روی مختصات موج پلتیسموگرام، این مطالعه روی بیماران ASA I با بیهوشی عمومی همراه با هیپوتانسیون کنترله برنامه‌ریزی گردید.

روشها

۳۳ بیمار ASA I کاندید تمپانوپلاستی با بیهوشی عمومی و هیپوتانسیون کنترله تحت مطالعه قرار گرفتند. بیماران با سابقه بیماری‌های قلبی - ریوی و کلیوی از مطالعه حذف گردیدند. محلول رینگر لاتکتات 10cc/kg قبل از

مقدمة. پالس اکسی مترا یکی از مانیتورینگ‌های اساسی و استاندارد حین بیهوشی و واحدهای مراقبت‌های ویژه است که موج نبض (پلتیسموگرام) بیمار را نیز نشان می‌دهد. در تحقیقی که قبل انجام شده است تأثیر تغییر حجم خون بر روی موج نبض بررسی گردیده است و مشخص شده است که با این وسیله می‌توان درجات حتی خفیف هیپوولمی را در بیمار تشخیص داد. تأثیر درجات مختلف فشار خون بدون وجود هیپوولمی بر روی موج پلتیسموگرام تا بحال مورد تحقیق قرار نگرفته است و این احتمال وجود دارد که خود هیپوتانسیون صرف نظر از هیپوولمی بتواند موجب تغییرات موج پلتیسموگرام شود. در تحقیق حاضر تأثیر درجات هیپوتانسیون ایجاد شده بوسیله داروهای هیپوتانسیو بر روی منحنی پلتیسموگرام پالس اکسی مترا بررسی شده است.

روشها. ۳۳ بیمار (Ameriean Soaeety anesehesiology) کاندید چراحتی ماستوئیدکتومی تحت مطالعه قرار گرفتند جهت تمامی بیماران هیپوتانسیون کنترله با حداقل افت فشار خون معادل ۵۰ mmHg کمتر از فشار خون شریانی پایه بیمار و حداقل فشار متوسط شریانی حین عمل 60 mmHg بوسیله انفوزیون نیتروپیروساید سدیم ایجاد شد.

سپس در سطوح مختلف فشار خون مختصات موج پلتیسموگرام از قبیل پهنا - ارتقاء - شبیب - سطح و غیر و ثبت گردید. سپس ارتباط بین تغییرات فشار خون و تغییرات ایجاد شده در مختصات موج پلتیسموگرام به کمک آنالیز رگرسیون خطی بررسی گردید.

نتایج. مختصه (VSV) (Ventilatory Systolic Variation) موج پلتیسموگرام با فشار خون سیستولیک ارتباط معنی دار داشتند سایر مختصات موج پلتیسموگرام با فشار خون ارتباطی نداشت.

بیش. در این مقاله تأثیر هیپوتانسیون فارماکولوژیک بر روی مختصات موج پلتیسموگرام بررسی شده است. مانند تایج مطالعه قبلی که در VSV موج ایجاد هیپوولمی کنترل شده بود فقط مختصه Δ down و Δ up موج پلتیسموگرام با فشار خون سیستولیک در ارتباط بودند. بنابراین تیجه گیری می‌شود که در حضور هیپوتانسیون فارماکولوژیک از روی تغییرات موج پلتیسموگرام نمی‌توان وجود هیپوولمی را تشخیص داد.

- واژه‌های کلیدی: پالس اکسی مترا - پلتیسموگرام - فشار خون شریانی - هیپوتانسیون - تنفس مکانیکی.

۱- گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان، اصفهان

شد تا بدیت ترتیب از beat to beat variability موج‌ها کاسته گردد. اجزای موج پلتیسموگرام و فشار خون شریانی هر جا که حداقل پنج میلی‌متر جیوه فشار متوسط شریانی نسبت به اندازه‌گیری قبل افت نشان داد اندازه‌گیری شد که به آن یک مورد اندازه‌گیری اطلاق گردید. به ازای هر مورد اندازه‌گیری درصد تغییرات اجزای موج پلتیسموگرام و فشار خون نسبت به مقدار پایه آنها محاسبه شد.

ضریب همبستگی پیرسون (r) بین درصد تغییرات هر جز موج با درصد تغییرات فشار خون شریانی (سیستول - دیاستول - متوسط) محاسبه گردید. مقادیر پایه به صورت $\text{mean} \pm \text{SD}$ نماش داده شدند. پیش فرض توزیع نرمال کلیه متغیرهای مورد استفاده در آنالیز رگرسیون توسط آزمون تک نمونه‌ای smirnov-Kolmogorov $P < 0.05$ از لحاظ آماری معنی‌دار محسوب شد. آنالیز آماری با استفاده از کامپیوتر با نرم‌افزار SPSS 10 انجام گرفت.

نتایج

۷۵ مورد از تغییرات امواج پلتیسموگرام با تغییرات فشار خون مربوطه آنها از ۱۸ زن و ۱۵ مرد تحت آنالیز قرار گرفتند. هر نمونه به صورت درصد تغییر از مقدار پایه محاسبه شد (جدول شماره ۱). توزیع درصد تغییرات فشار خون و اجزا امواج پلتیسموگرام تفاوت معنی‌داری با توزیع نرمال نداشتند. بجز برای تغییرات VSV، Δ_{down} بقیه اجزا امواج پلتیسموگرام رابطه معنی‌داری با تغییرات فشار خون نداشتند. تغییرات Δ_{down} با Δ_{up} و ضریب همبستگی تغییرات تغییرات فشار خون سیستولیک داشتند (ضریب همبستگی $P = 0.0001$). ضریب همبستگی Δ_{down} با فشار خون سیستولیک برابر 0.624 ± 0.001 و ضریب همبستگی Δ_{up} با فشار خون سیستولیک 0.614 ± 0.001 بود. این مطالعه نشان می‌دهد که هیپوتانسیون فارماکولوژیک بدون هیپوولمی می‌تواند باعث تغییرات VSV، Δ_{down} موج پلتیسموگرام شود که شبیه تغییراتی است که در طی هیپوولمی به تنها دیده می‌شود. دلیل این موضوع رابطه قوی منفی بین تغییرات فشار خون سیستولی و تغییر Δ_{down} می‌باشد. که با ایجاد هیپوتانسیون بیشتر تغییرات تنفس بیشتری در موج پلتیسموگرام ایجاد خواهد شد. این افزایش تغییر تنفسی بیشتر به علت جز Δ_{down} می‌باشد که مشابه اثرات هیپوولمی روی موج پلتیسموگرام می‌باشد (۲۷۰ و ۲۷۱).

بحث

این مطالعه نشان می‌دهد که هیپوتانسیون فارماکولوژیک بدون هیپوولمی می‌تواند باعث تغییرات VSV، Δ_{down} موج پلتیسموگرام شود که شبیه تغییراتی است که در طی هیپوولمی به تنها دیده می‌شود. دلیل این موضوع رابطه قوی منفی بین تغییرات فشار خون سیستولی و تغییر Δ_{down} می‌باشد. که با ایجاد هیپوتانسیون بیشتر تغییرات تنفس بیشتری در موج پلتیسموگرام ایجاد خواهد شد. این افزایش تغییر تنفسی بیشتر به علت جز Δ_{down} می‌باشد که مشابه اثرات هیپوولمی روی موج پلتیسموگرام می‌باشد (۲۷۰ و ۲۷۱).

اینداکشن بیهوده برای بیماران انفوزیون گردید. Induction بیهوده با تیوپنیتال سدیم 5 mg/kg و فنتانیل $2 \mu\text{g/kg}$ و پاولون 0.1 mg/kg انجام شد. و به دلیل آن تنفس کنترله با ماسک و سپس اینتوباسیون انجام گردید. ادامه بیهوده با هالوتان ۱ درصد و $50\% \text{ N}_2\text{O}$ برقرار گردید.

سولفات مرفین 0.1 mg/kg داده شد. تنفس مکانیکی کنترل شده با حجم تنفسی 10 cc/kg و تعداد ۱۰ تنفس در دقیقه شروع گردید. سپس برای رسیدن به ETCO_2 بین ۳۸ تا ۳۴ میلی‌متر جیوه تعديل گردید (وتیلاتور 808 sulla، دراگر لویک - آلمان) بعد از رسیدن ETCO_2 به این حدود (قبل از شروع هیپوتانسیون کنترله) حجم دقیقه‌ای در طی هیپوتانسیون کنترله ثابت نگه داشته شد. انفوزیون رینگر لاکتان با سرعت ۴ cc/kg در ساعت ادامه یافت.

بعد از برش پوست و نمایان شدن استخوان ماستوئید (حدود ۲۵ تا ۳۵ دقیقه بعد از اینداکشن بیهوده) هیپوتانسیون کنترله با نیتروپروپوساید سدیم با دوز $0.5 \mu\text{g/min}$ شروع می‌شد. و سپس تا رسیدن به فشار متوسط شریانی ۶۰ میلی‌متر جیوه طوری که بیشتر از 50 mmHg از فشار پایه متوسط شریانی کاسته نشود دوز نیتروپروپوساید افزایش داده شد.

مونیتورینگ ECG و پالس اکسی مترا در تمام بیهوده انجام شد، اندازه‌گیری فشار خون شریانی غیر تهاجمی (NIBP) با یک کاف مناسب در بازوی راست انجام شد. یک پروب پالس اکسی مترا حلقوی به انگشت نشانه دست چپ متصل شد. پروب و انگشت با یک ولباند پوشانده شد تا حرکت پروب و کاهش دما نداشت باشیم.

قبل از شروع هیپوتانسیون، فشار خون شریانی ETCO_2 و اجزای موج پلتیسموگرام پالس اکسی مترا (ضمیمه) ثبت شد.

امواج پلتیسموگرام از صفحه مونیتور با یک دوربین فیلمبرداری ثابت از فاصله ۵۰ سانتی‌متری با zoom ثابت فیلمبرداری شد این شرایط فیلمبرداری در کل بیهوده نگه داشته شد. دوربین فیلمبرداری به کامپیوتر دارای کارت متصل شد. و با استفاده از وسایل مختلف برنامه paint اجزا امواج پلتیسموگرام محاسبه گردید.

Δ_{up} و Δ_{down} ventilatory systolic variation به عنوان فاصله عمودی بین ماکریزم و مینیزم پیک امواج در طی یک سیکل تنفسی کامل محاسبه شده خط آپنه باکشیدن یک خط افقی روی امواج طی یک دوره کوتاه آپنه تعیین شد.

فاصله عمودی بین پیک‌های ماکریزم و مینیزم امواج تا خط آپنه به عنوان Δ_{up} و Δ_{down} به ترتیب اندازه‌گیری شد. ارتفاع و عرض امواج پلتیسموگرام همراه با زاویه شروع و خاتمه (به درجه) اندازه‌گیری شد. همه اندازه‌های افقی و عمودی با استفاده از واحد پیکسل کامپیوتر اندازه‌گیری شدند. سطح زیر منحنی امواج براساس تعداد کل پیکسل زیر یک موج محاسبه گردید.

میانگین تمام اجزا موج در طی ۳ سیکل تنفس قبل از شروع آپنه محاسبه

را تشدید نماید (۱۱). تغییرات الاستیستیته دیواره شریانی در طی هیپوتانسیون فارماکولوژیک ممکن است همچنین باعث تغییرات بیشتر در اثر تنفس روی موج پالس اکسی متراژ شود (۱۲). اینکه آیا این تغییرات در طی هیپوولمی شدیدتر است یا طی هیپوتانسیون فارماکولوژیک در حیطه این مطالعه نبوده است. به علاوه مشخص نیست که آیا انواع دیگر هیپوتانسیون شبیه اثر نیتروپروپوساید اثراً کنند.

در مطالعه قبلی با استفاده از موج فشار شریانی (نه موج پلتیسموگرام) نشان داده شده است که تغییرات تنفسی فشار سیستولی در طی خونریزی بیشتر از تغییر آن در طی ایجاد هیپوتانسیون در اثر نیتروپروپوساید سدیم بوده است (۷).

نهایتاً همانطور که آقای شمیر و همکارانش (۳) نشان داده‌اند، فقط اجزا VSV و Δ down موج پلتیسموگرام دچار تغییر در پاسخ به تغییرات گردش خون مثل هیپوولمی و هیپوتانسیون می‌شوند. افزایش دامنه یا سطح زیر منحنی در پاسخ به واژدیلاسیون آن طور که در مونوگراف‌های بعضی از پالس اکسی متراها مشخص شده در این مطالعه دیده نشده است.

موج پلتیسموگرام یک موج بدون مقیاس می‌باشد و بنابراین جهت استفاده مستقیم برای تفاسیر کلینیکی قابل استفاده نیست.

در مطالعه حاضر، تغییرات موج پلتیسموگرام با مقادیر پایه مقایسه شده است تا بر محدودیت خصوصیت کیفی موج پلتیسموگرام غلبه شود. اثر حجم‌های تنفسی مختلف (مکانیکی یا خودبیرون) روی تغییرات آینده مورد نظر قرار گیرد. تحقیقات آینده می‌تواند بر تولید انواع پیشرفته پالس اکسی مترا باشد که حداقل برای مقاصد تحقیقاتی می‌تواند مفید باشد زیرا تغییرات موج پلتیسموگرام در پاسخ به تغییرات فشار راه هوایی در مونیتورهای پالس اکسی مترا معمولی بقدر کافی بزرگ نیست که اجازه دید مستقیم را بدهد.

همچنین از نظر تکنیکی می‌توان یک مدار سخت افزار را در پالس اکسی مترا تعییب نمود بدین وسیله روندهای مختلف محاسباتی برای کشف تغییرات تنفسی در موج پلتیسموگرام را به صورت خودکار در آورد و سپس اطلاعات بدست آمده را روی مانیتور نمایش داد.

حتی می‌توان منحنی تغییرات این داده‌ها را در طول زمان و یا به عنوان تابعی از فشار خون نمایش داد.

در خاتمه نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که هیپوتانسیون فارماکولوژیک می‌تواند اثرات هیپوولمی نوروموتاسیو را روی موج پلتیسموگرام تقلید کند. بنابراین در حضور هیپوتانسیون فارماکولوژیک نمی‌توان براساس یافته‌های موج پلتیسموگرام به وجود همزمان هیپوولمی پی برد.

جدول ۱. اطلاعات مربوط به بیماران و تغییرات فشار خون و اجزا موج پلتیسموگرام

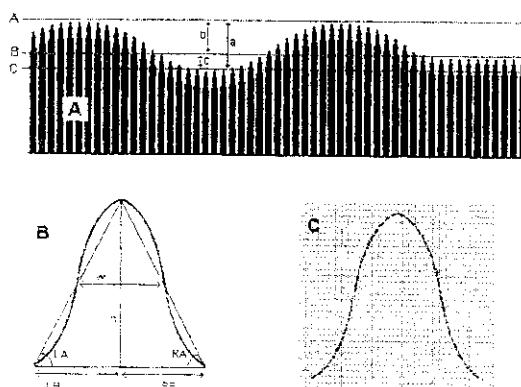
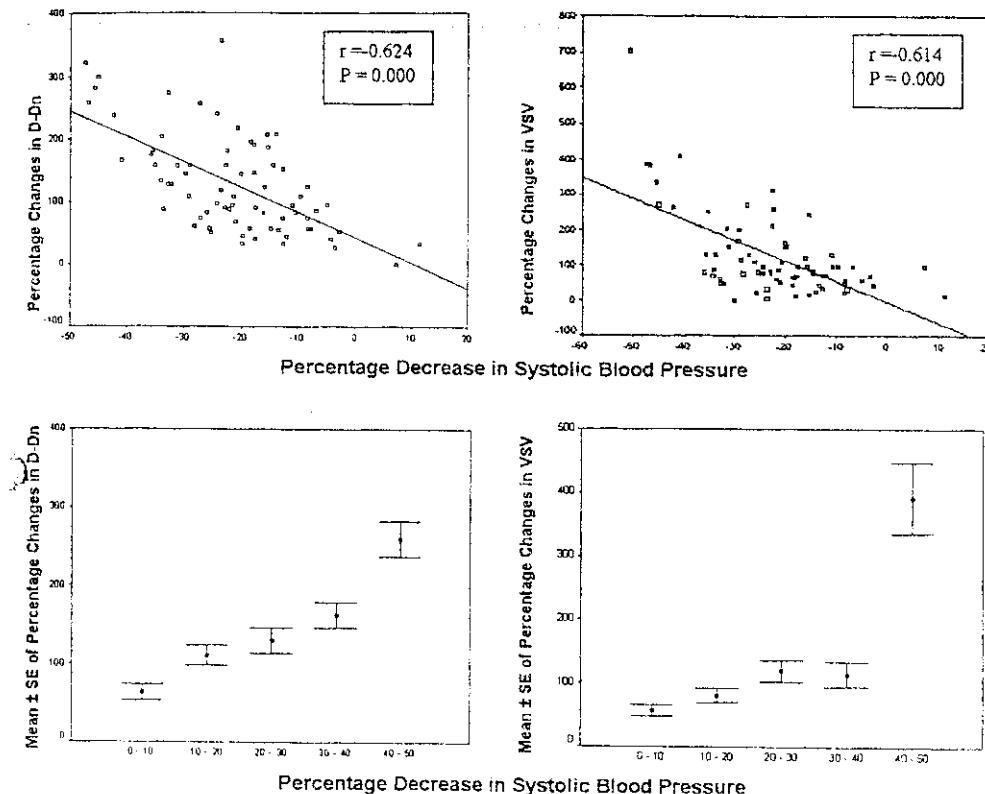
معیار	حداقل	متوسط \pm انحراف	سن و سال
وزن (کیلوگرم)	22.5 ± 11.5	۸۹	۱۹
قد(سانتیمتر)	۶۸ ± ۱۰	۸۵	۴۵
فشار خون شریانی و ضربان قلب سیستولیک (میلیمترجیوه)	۱۷۰ ± ۸	۱۸۵	۱۵۵
دیاستولیک(میلیمترجیوه)	۱۱۴ ± ۱۴	۱۴۸	۹۱
متوسط(میلیمترجیوه)	۶۷ ± ۱۴	۹۶	۴۵
ضربان قلب(در دقیقه)	۸۶ ± ۱۷	۱۲۹	۶۷
اجرایموج پلتیسموگرام	۸۷ ± ۱۴	۱۱۰	۶۰
ارتفاع(پیکسل)	۸.0 ± 2.5	۱۲۰	۲۰
پهنای(پیکسل)	۴.۰ ± ۶	۶۰	۱۰
ضخیم(پیکسل)	۱۲۰.۰ ± ۲۵.۰	۲۲۶.	۶۰۰
ارتفاع چوب(پیکسل)	۸.۰ ± ۵	۸۶	۶۳
عرض ایست(پیکسل)	۶۷ ± ۹	۸۱	۳۴
" Δ " (پیکسل)	۲۸ ± ۱۰	۴۵	۶
Δ down (پیکسل)	۲۲ ± ۸	۴۲	۸
VSV (پیکسل)	۵۸ ± ۱۶	۷۶	۱۶

VSV = Ventilatory systolic variation

این یافته تقریباً مشابه اثرات از دادن خون روی موج پلتیسموگرام است. بنابراین در حضور هیپوتانسیون از روی موج پلتیسموگرام نمی‌توان وجود هیپوولمی را بررسی تعیین نمود.

اگر چه احتمالاً قسمتی از این پدیده به علت اثرات هیپوتانسیون فارماکولوژیک روی پره لود قلب به علت دیلاتاسیون وریدی است (۹)، لکن کاهش پره لود تنها مکانیسم آن نخواهد بود. ثابت بودن نسبی ETCO_2 و غیر وابسته بودن آن به تغییرات فشار خون در این مطالعه فرضیه کاهش پره لود را تائید نمی‌کند. ثابت بودن پره لود در این مطالعه ممکن است به علت اثرات نیتروپروپوساید سدیم باشد (که بیشتر باعث کاهش مقاومت عروق محیطی و after load بدون اثر مهمی روی برون ده قلب می‌شود) (۱۰).

هیپوتانسیون فارماکولوژیک ممکن است تغییرات afterload بطن چپ در پاسخ به تغییرات سیکلی فشار داخل توراسیک همراه با تنفس مکانیکی

شکل ۱: error bars, scatter plots

مربوط به تغییرات در Δ_{down} و VSV به تغییرات فشار خون سیستولیک

اجرا اندازه‌گیری شده مختلف مختصات موج پالس اکسی مترا

(A) امواج پلتیسموگرام برای اندازه‌گیری Δ_{up} و Δ_{down} و VSV

=خطی است که مماس در قله امواج کشیده شده است.

B=خطی است که بر قله امواج در طی آپنه کشیده شده است.

C=خطی است که مماس بر قسمت مینیمم قله امواج کشیده شده است.

a=برابر با VSV یعنی تفاوت بین حداکثر و حداقل فشار سیستولی با تنفس می‌باشد.

b=برابر با Δ_{down} و c=برابر با Δ_{up} می‌باشد.

(B) اجزاء مختلف یک موج پالس اکسی مترا:

-W=پهتایی موج از قسمت وسط عمودی موج = خط عمودی موج = LB = فاصله بین تقاطع خط

-Arc tan (h/RB) = زاویه شروع موج = Arc RA tan (h/LB) = زاویه خاتمه موج

-عمودی با قاعده موج و انتهای موج A = زاویه شروع موج

(C) همه محاسبات عمودی و افقی براساس پیکسل بوده است. سطح زیر منحنی موج براساس تعداد کل پیکسل‌های زیر منحنی می‌باشد. هر مربع کوچک به منزله یک پیکسل است.

مراجع

- 1- Mattila M, Kurki T, Malinen S. Utilizing pulse oximetry in anesthesia. Monograph by Datex Corp, Helsinki, Finland, 1996.
- 2- Shelley KH, Murray WB, Chang D. Arteri. 11 pulse oximetry loops: a new method of monitoring vascular tone. J Clin Monit 1997; 13: 223-8.
- 3- Shamir M, Eidelman LA, Homan Y, et al. Pulse oximetry ple thysmographic waveform during changes in blood volume. Br J Anaesth 1999; 82: 17S-8.
- 4- Stengele E, Winkler F, Trenk D, et al. Digital pulse plethysmography as a non-invasive method for predicting drug-induced changes in left ventricular preload. Eur J Clin Pharmacol 1996; 50: 279-82.
- 5- Murray WB, Foster PA. The peripheral pulse wave: information overlooked. Clin Monit 1996; 12: 349-50.
- 6- Pere! A, Iizov R, Cotev S. Systolic pressure variation: a sensitive indicator of hypovolemia in ventilated dogs subjected to graded hemorrhage. Anesthesiology 1987; 67:498-502.
- 7- Pizov R, Yaáry Y, Perel A. Systolic pressure variation is greater during hemorrhage than during sodium nitroprusside-induced hypotension in ventilated dogs. Anesth Analg 1988;67:70-4.
- 8- Coriat 1, Vrillon M, Pere! A, et al. A comparison of systolic blood pressure variations and echocardiographic estimates of end-diastolic left ventricular size in patients after aortic surgery. Anesth Analg 1994; 78:46-53.
- 9- Schlant RC, Sagaris TS, Robertson R}. Studies of the acute cardiovascular effects of intravenous sodium nitroprusside. Am} Cardiol 1962; 9:5]-5.
- 10- Stoelting RK, Viegas O, Campbell RL. Sodium nitroprussideproduced hypotension during anesthesia and operation in the head-up position. Anesth Analg 1977;56:391-5.
- 11- Rooke CA, Schwid HA, Shapira Y. Systolic pressure variation in human during mechanical and spontaneous ventilation. Anesth Analg 1995;80:925-32.
- 12- Pizov R, Segal E, Kaplan L, et,, 1. The use of systolic pressure variation in hemodynamic monitoring during deliberati hypotension in spine surgery. J Clin Anesth 1990;96-100.